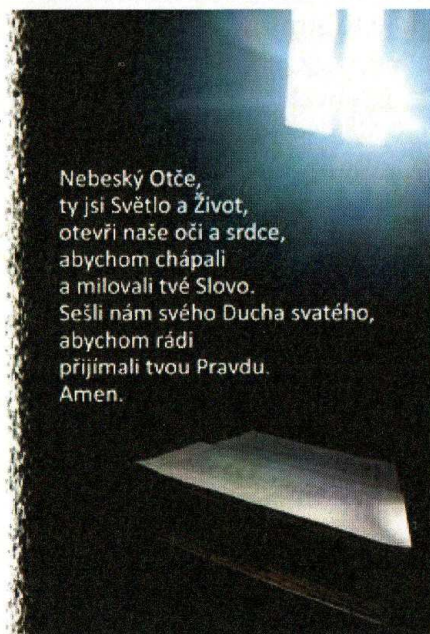

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Vydává P. Jan FRANTA pro vnitřní potřebu farností

27. března 2011 – **3. NEDĚLE V DOBĚ POSTNÍ**

Nebeský Otče,
ty jsi Světlo a Život,
otevři naše oči a srdce,
abychom chápali
a milovali tvé Slovo.
Sešli nám svého Ducha svatého,
abychom rádi
přijímali tvou Pravdu.
Amen.

Promluva o slovu Božím

Milé děti, slovo Boží je něco velmi důležitého. Důležitá slova našeho Pána k apoštolům byla: „Jděte a uče.“ Tím nám dokázal, že poučování je na prvním místě.

Milé děti, jak jsme poznali své náboženství? Vyučováním, jenž jsme poslouchali. Čím se nám oškliví hřích? Čím získáváme zalíbení ve ctnosti? Co nám vlévá touhu po nebi? Vyučování. Co učí otce i matku povinností, které mají vůči svým dětem plnit, a děti zase povinností, které mají plnit vůči svým rodičům? Vyučování.

Milé děti, proč jsou lidé tak slepí a nevidomí? Protože si dělají málo nebo nic ze slova Božího. Je dost lidí, kteří se nepomodlí a ni jeden Otčenáš a Zdravas, aby prosili dobrého Boha o milost, aby rádi slyšeli jeho slovo a čerpali z něho užitek.

Mám za to, milé děti, že člověk, který neposlouchá slovo Boží správným způsobem, nebude spasen. Vždyť neví, jak má pracovat na svém spasení. Člověk, který je v náboženství dobře vyučen, má však vždy prostředky ke své záchraně. I když zbloudí na špatné cesty, má přece vždy naději, že se dříve nebo později vrátí k dobrému Bohu, i kdyby to bylo až v hodině smrti. Naproti tomu osoba, která není v náboženství poučena, se podobá člověku úplně vysílenému a nemocnému, který už v bezvědomí zápasí se smrtí. Nezná ani velikost hříchu, ani krásu své duše a cenu ctnosti. Je vlečena od hříchu ke hříchu jako kus hadru, který je smýkán blátem.

Hleďte, milé děti, jak velmi si náš Pán cení slova Božího. Oné ženě, která zvolala: „Blahoslavená prsa, která tě kojila a blahoslavený život, který tě nosil,“ odpověděl: „Ovšem, blahoslavení jsou ti, kdo slyší slovo Boží a zachovávají je.“ Naš Pán, který je Pravda sama, cení své slovo právě tak jako své Tělo. Nevím, zda hůř jedná ten, kdo je při mši svaté roztržitý, nebo ten, kdo je roztržitý při náboženském vyučování. Nevidím zde žádný rozdíl. Při mši svaté dopouští, že přichází na zmar zásluhy smrti a utrpení Páně, a při náboženském vyučování nechává přijít na zmar jeho slovo, kterým je on sám. Svatý Augustin praví, že je to zrovna tak zlé, jako kdyby někdo po proměňování vzal kalich a vylil ho na zem.

Milé děti, lidé si dělají výčitky svědomí z toho, když zameškají nedělní mši svatou, protože se dopouštějí velkého hříchu, když ji zameškají z vlastní viny. Ale nedělají si výčitky svědomí ze zameškaného náboženského vyučování. Nedomyslí si, že takto mohou Boha těžce urazit. Až budete vy všichni v soudný den stát před

Bohem, který vám řekne: „Složte účty z náboženského vyučování a křesťanských promluv, které jste slyšeli, a z těch, které jste bývali mohli slyšet,“ pak budete smýšlet úplně jinak. Milé děti, lidé odcházejí pryč při náboženské výuce. Smějí se, jsou nepozorní, považují se za příliš chytré, než aby na křesťanské promluvy šli. Myslíte, milé děti, že jim to projde jen tak? Ach, nikoli, zajisté ne. Dobrý Bůh to jednou ukáže. Představte si jen, jak je to smutné. Otcové a matky se vyhýbají náboženskému vyučování, a přece oni sami jsou povinni své děti vyučovat. Ale jak je mohou učit? Vždyť sami nejsou poučeni. To je přímá cesta do pekla. Jak je to strašné.

Milé děti, vyzoroval jsem, že lidé nikdy nespí raději, než při náboženském vyučování. Říkají: „Cožpak mohu za to, že usnu?“ Nuže, kdybych tady provozoval nějaké hudební vystoupení, jistě by nikdo nemyslel na spaní. Vše by se hýbalo, vše by bylo vzhůru a veselilo by se. Milé děti, kněze, který je oblíben, poslouchají jistě pozorně, ale kněze, který není oblíben, tomu se snad dokonce smějí. Jak velikého bezpráví se tím dopouštějí. Neměli by hledět na osobu kněze, ať už mu vytýkají cokoli, přezíravě. Kněz je vždy nástrojem, který používá dobrý Bůh, aby rozdával své svaté slovo. Lijete tekutinu trychtýřem - ať je tento trychtýř zlatý nebo měděný, jestli je tekutina dobrá, zůstane vždy dobrá. Někteří říkají: „Kněží mluví to, co se jim právě hodí.“ Kdepak, milé děti, kněží nemluví, co chtějí, mluví jen to, co stojí v evangeliu. Kněží, kteří žili před námi, říkali právě to, co říkáme my. A ti, kdo přijdou po nás, budou říkat úplně to stejné co my. Kdybychom říkali něco nesprávného, brzy by nám bylo zakázáno kázat. Říkáme jen to, čemu učil náš Pán.

Milé děti, uvedu vám příklad. Ten ukazuje, jak je nebezpečné nevěřit tomu, co učí kněží. Dva vojáci procházeli vesnicí, ve které probíhaly lidové misie. Jeden navrhl svému kamarádovi, aby šli na kázání. A tak šli. Misionář kázal o pekle. „Věříš tomu všemu, co mluvil ten farář?“ ptal se lepší z oněch dvou vojáků. „Ach, ne,“ odpověděl druhý, „pokládám to za hlouposti, kterými chtějí nahnat lidem strach.“ „Tak ať to tedy víš, já tomu věřím. A abych ti dokázal, že tomu věřím, opouštím vojenský stav a jdu do kláštera.“ „Jdi si, kam chceš, já jdu svou cestou dál.“ Šel tedy dál svou cestou, brzy však onemocněl a zemřel. Druhý, který byl v klášteře, se dověděl o jeho smrti a vroucně se modlil, aby mu Bůh zjevil, v jakém stavu umřel jeho kamarád. Jednoho dne, když se opět takto modlil, zjevil se mu zesnulý a on ho hned poznal. A ptal se ho: „Kde jsi?“ „V pekle, jsem ztracen.“ „Ach, ty nešťastný. A nyní věříš tomu, co říkal misionář?“ „Ano, nyní tomu věřím. Misionáři jsou ale nepřesní v tom, že nevylicí ani setinu muk, která se zde musí trpět.“

Milé děti, často si myslím, že nejvíce křesťanů, kteří jsou zatraceni, je zatraceno proto, že zanedbávali náboženské vyučování. Špatně se pak chápe náboženství. Představme si například člověka, který musí jít ráno do své každodenní práce. Napadne ho, aby dělal velké pokání a polovinu noci strávil na modlitbě. Kdyby měl náležité náboženské vědomosti, řekl by si: „Ne, toto nesmím dělat, protože bych ráno nemohl splnit své povinnosti. Byl bych ospalý a kvůli každé maličkosti netrpělivý. Byl bych mrzutý po celý den, nemohl bych nic dělat. Nevykonal bych ani polovinu toho, co bych vykonal, kdybych si v noci řádně odpočinul. A proto to nemohu takovým způsobem dělat.“ Představte si například, milé děti, že by se nějaký čeledín chtěl postit. Musí přece po celý den kopat nebo obdělávat pole. Je-li tento čeledín dobře poučen o svém náboženství, bude uvažovat takto: „Udělám-li to, nemohu dobře udělat práci, kterou mi hospodář zadal.“ Co tedy udělá? Sní přiměřenou dávku jídla a

zvolí jiný způsob sebezáporu. Hled'te tedy, jak to má člověk udělat: Vždy se zachovat tak, aby mohl dobrého Boha více oslavit. Někdo ví, že jistý člověk žije v bídě. A vezme něco svým rodičům, aby mu pomohl. Udělal by určitě mnohem lépe, kdyby poprosil rodiče o kus chleba, místo toho, aby ho vzal, aniž by se jich zeptal. Když mu jeho rodiče nechtějí dát to, oč žádá, bude prosit Boha, aby dal vnuknutí někomu bohatému, který dá trpícímu almužnu místo něho. Člověk, který je dobře poučen ve svém náboženství, má vždy dva vůdce, kteří jdou před ním: radu a poslušnost.

Z každodenního čtení v 6,20 na radiu Prohlas (Promluvy sv. Jand Vianneye o slovu Božím). Také možnost on-line čtení na www.fatim.com

Katechismus katolického náboženství ...

76. NEVEZMEŠ JMÉNO BOŽÍ NADARMO

(Druhé přikázání Boží)

230. Co Bůh zapovídá druhým přikázáním?

Druhým přikázáním Bůh zapovídá hříchy proti svému jménu.

231. Kdo se prohřešuje proti jménu Božímu?

Proti Božímu jménu se prohřešuje ten, kdo je vyslovuje lehkovážně nebo v hněvu, kdo neuctivě mluví o Bohu o svatých osobách anebo věcech a kdo se Bohu rouhá.

Jméno Boží. - „Svatý, svatý, svatý jest Hospodin, Bůh zástupu, plna je všechna země slávy jeho.“ (Iz. 6, 3) Ano, veliký, vznešený a svatý je Bůh a svaté je jeho jméno. Z úcty píšeme slovo Bůh s velkým B a užíváme toto jméno jen když se modlíme, anebo když vážně o Bohu mluvíme. Stejně užíváme i jméno Ježíš Kristus. Podobně je úcty hodno jméno Matky Boží Panny Marie, svatého Josefa i ostatních svatých. Nikdy nevoláme bez potřeby a lehkovážně: „Ježíš, Maria, Josef“. Jména Panny Marie a svatého Josefa nejsou sice jména Boží, ale jsou to jména osob svatých, která se také nemají lehkovážně vyslovovat. Je však pěkný zvyk říkat: „Pán Bůh zaplat“, „Pán Bůh požehnej“, „Pochválen buď Ježíš Kristus“, „S Pánem Bohem“, „Bůh tě opatruj“, „Bůh vás potěš“, „Pomáhej Pán Bůh“, „Dá-li Pán Bůh“, „Chvála Bohu“, „Zdař Bůh“. Zbožné a důvěrné vyslovení Božího jména a svatých je nejkratší modlitba.

Mluvíme uctivě nejen o Bohu a svatých, ale také o všem, co je posvátné: Jsou to posvátné obřady, svátosti, pravdy víry. Písmo svaté apod. V kostele při bohoslužbách slyšíme slovo „sakramentum“, to znamená svátost anebo slovo „krucifix“, to znamená „Ukřižovaný“. Jsou to slova posvátná, proto se nemají vyslovovat lehkovážně. Při pohledu na Ukřižovaného svatý František plakával a katolík by mohl užívat slova „Ukřižovaný“ v hněvu nebo pro zábavu? Když někdo vyslovuje jméno Boží nebo svatých v hněvu a při tom ještě přeje jinému něco zlého, dopouští se proklínání neboli klení.

Rouhání. - Bohu se rouhá, kdo mluví nebo píše posměšně o Bohu, o světcích anebo posvátných věcech. Také se rouhá, kdo potupně napodobuje posvátné obřady anebo se potupně chová k posvěceným věcem. Rouhání je velmi těžký hřích. Ve Starém zákoně se rouhání trestávalo smrtí. (Lv. 24, 16)

Dodnes se stává, že Bůh tento hřích někdy i náhle trestá. „Nemylte se. Bůh se nenechá posmívat.“ (Gal. 6, 7)

Když uslyšíš někoho vyslovovat jméno Boží nadarmo, napomeň ho, pokud je to možné a vhodné. Po každé však odpros Pána Boha za tuto urážku tichou modlitbou: „Budiž jméno Páně pochváleno.“ (Odpustky 500 dní.)

POŘAD BOHOSLUŽEB 27. 3. – 3. 4. 2011:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 27. 3.	3. NEDĚLE V DOBĚ POSTNÍ Změna času!	Hustopeče	8:00	za Marii a Aloise Vránovy, rod Dohnalovy, ž a + r a DO
		Černotín	9:30	za + rod Ludmilu a Josefa Štěpaníkovy a sestru Anežku
		Bělotín	11:00	za Edeltraud Číhalovou, ž a + r
Pondělí 28. 3.		Hustopeče	18:00	za Františka Kremla, ž a + r Kremlovu a Biskupovu
Středa 30. 3.		Černotín	17:00	za Marii a Antonína Šnejdrovy, dceru, s, snachu, 2 zetě a vnuka
		Špičky	18:00	za Františka Staňka a rod 2 str
Čtvrtek 31. 3.		Bělotín	18:00	za Helenu Vykopalovou, ž a + r
Pátek 1. 4.		Hustopeče	18:00	za farníky
Sobota 2. 4.		Černotín	18:00	za ctitelky PM a živého růžence
Neděle 3. 4.	4. NEDĚLE V DOBĚ POSTNÍ Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	na poděkování za Boží pomoc a ochranu při podnikání
		Špičky	9:30	za Oldřicha Kundráta, s Josefa, rod 2 str a ž r
		Bělotín	11:00	za + r Orgoňovou a Gassmannovou a ž r

- Bude první pátek v měsíci, budu navštěvovat nemocné. Před mši svatou adorace nebude, ale bude křížová cesta.
- V pátek po mši svaté bude v Hustopečích příprava na první svaté přijímání.

Telefon na faru: **581 626 040**